"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଚୁପ୍ ରହିବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଗୁଣ, ତୁମେ ଚୁପ୍ ରହି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଚାଲ ତେବେ ବହୁତ ରୋଜଗାର ଜମା କରିଦେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ କଥା କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ ଯାହାକି ତୁମେ କହିପାରିବ ନାହିଁ?

ଉତ୍ତର**:-** ଡ୍ରାମାରେ ଥିଲେ କରିନେବି, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ତ କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସ ହୋଇଗଲା । ତୁମକୁ କର୍ମ ତ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ । ବିନା ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ତ ପାଣି ମଧ୍ୟ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଡ୍ରାମା କହି ଛାଡି ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ନୂଆ ରାଜଧାନୀରେ ଯଦି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାର ଅଛି ତେବେ ଖୁବ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନୀ ମିଳୁଛି - ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗ ଦୁନିଆକୁ ମନେ ପକାଅ । ମନମନାଭବ । ଏହି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାସଦେବ ହିଁ ଲେଖିଛନ୍ତି । ବାବା ସଂସ୍କୃତରେ ତ ବୁଝାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ତ ହିନ୍ଦୀରେ ହିଁ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ବର୍ସାକୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ କଥା, ହେ ପିଲାମାନେ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଲୌକିକ ପିତା ଏଭଳି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ, ପିଲାମାନେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ହେଉଛି ନୂଆ କଥା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ହେ ସନ୍ତାନମାନେ ମୁଁ ନିରାକାର ବାବା, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି । ଘଡି ଘଡି ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହିବେ ଯେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଏହା ଶୋଭାପାଉ ନାହିଁ । ଯେବେକି ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା, ତେବେ ଯାଇ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତ କେହି ବି ନିରନ୍ତର ସ୍ମରଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ସମୟ ଲାଗିବ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ନିରନ୍ତର ସ୍ମରଣ କରିପାରୁ ନାହିଁ । ସେଭଳି ଅବସ୍ଥା ତ ଶେଷ ସମୟରେ ହିଁ ହେବ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ହିଁ କରିବାକୁ ହେବ । ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଏହା ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କର ହିଁ କଥା ଅଟେ । ଏଠାରେ ତ ଦୈବୀ ରାଜଧାନୀର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକମାନେ ନିଜ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରନ୍ତି, ସେଥିରେ କୌଣସି କଷ୍ଟ ନ ଥାଏ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ ପରମଧାମରୁ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଥାଆନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ଯେଉଁମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ଜାଗ୍ରତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ସେଥିପାଇଁ କେତେ କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଗୀତା, ଭାଗବତ ଆଦି ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ନାହିଁ ଯେ, ଭଗବାନ ସଂଗମରେ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିଥା'ନ୍ତି । ଗୀତାରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଯେ, ପାଣ୍ଡବମାନେ ପାହାଡ ଉପରକୁ ଚାଲିଗଲେ, ପ୍ରଳୟ ହୋଇଗଲା ଆଦି ଆଦି... । ବାସ୍ତବରେ ଏଭଳି କିଛି କଥା ତ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛ । ଅନ୍ୟ ସବୁ ସ୍କୁଲମାନଙ୍କରେ ଏହି ଦୁନିଆ ପାଇଁ ହିଁ ପାଠ ପଢାଇଥା'ନ୍ତି । ସାଧୁ ସନ୍ଥ ଆଦି ଯିଏବି ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ହିଁ ପାଠ ପଢାଇଥା'ନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି, ଆମେ ଶରୀର ଛାଡି ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବୁ, ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହୋଇଯିବୁ । ଆତ୍ମା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଯିବ । ତେବେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ହେଲା ନା । କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ପାଠ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ପଢାଇଥା'ନ୍ତି, ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହଁନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା କେବଳ ଜଣେ । ସେମାନେ ସବୁ ତ ଅଯଥାର୍ଥ ହୋଇଗଲେ । ଏକଥା ବାବା ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାଧନା କରିଚାଲିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହେବାର ସାଧନା ଅଯଥାର୍ଥ ଅଟେ । ବାସ୍ତବରେ ଲୀନ ତ କେହି ବି ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମ ମହତତ୍□ କୌଣସି ଭଗବାନ ନୁହେଁ । ଏସବୁ ହେଲା ଭୁଲ୍ କଥା । ମିଥ୍ୟାଖଣ୍ଡରେ ସମସ୍ତେ ମିଥ୍ୟା ହିଁ କହିଥା'ନ୍ତି । ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସମସ୍ତେ ସତ୍ୟ ହିଁ କହିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡ ଭାରତରେ ଥିଲା ଯାହାକି ଏବେ ମିଥ୍ୟାଖଣ୍ଡ ହୋଇଯାଇଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ସତ, କିନ୍ତୁ ଏକଥା କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଶିବବାବା ହିଁ ଆସି ଭାରତକୁ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ, ଶିବ ତ ଆସନ୍ତି ହିଁ ନାହିଁ କାରଣ ସିଏ ନାମ ରୂପରୁ ନିଆରା । ତାଙ୍କର କେବଳ ଯାହା ମହିମାର ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି - ପତିତ-ପାବନ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ତାହା ତ କେବଳ ଶୁଆ ଭଳି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ବାବା ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ଗୀତା ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ ଯେ, ଶିବ ଆସି କ'ଣ କରିଥିଲେ । ଆସିବେ ବି କିପରି? ଯେତେବେଳେ କହୁଛନ୍ତି ନାମ ରୂପରୁ ନିଆରା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହିଁ ଆସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି, ପୁଣି ଏହି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଉଛି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ହିଁ ଆସି ଭାରତକୁ ପୁନର୍ବାର ସ୍□ର୍ଗରେ ପରିଣତ କରୁଛି । କେହି ତ ପତିତ-ପାବନ ହୋଇଥିବେ ନା । ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ଭାରତର କଥା । ଭାରତ ହିଁ ପତିତ ଅଟେ । ପତିତ-ପାବନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ସାରା ବିଶ୍□ରେ ଏବେ ଶୈତାନର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି, ବୋମା ଆଦି ତିଆରି କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଏସବୁ ଦ୍□ାରା ବିନାଶ ହିଁ ହେବ । ବିନାଶ ପାଇଁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ପ୍ରସ୍ତୁତି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେପରି

ରାବଣ ଦ୍□ାରା ପ୍ରେରିତ ହୋଇ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ରାବଣର ରାଜ୍ୟ କେବେ ସମାପ୍ତ ହେବ? ଭାରତବାସୀମାନେ କହିବେ ଯେବେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆସିବେ । ତୁମେମାନେ ବୁଝାଉଛ ଶିବବାବା ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହି କଥା ଆଉ କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ କହୁଛନ୍ତି, ଯଦି ମୋତେ ମନେ ପକାଇବ ତେବେ ଆତ୍ମାରେ ଥିବା ଖାଦ ବାହାରିଯିବ । ତୁମେମାନେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲ, ଏବେ ତୁମ ଆତ୍ମାରେ ଖାଦ ମିଶିଯାଇଛି । ତାହା ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ହିଁ ବାହାରିବ, ଏହାକୁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା କୁହାଯାଉଛି । ମୁଁ ହିଁ ପତିତପାବନ ଅଟେ । ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ, ତେଣୁ ଏହାକୁ ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ସୁନାକୁ ନିଆଁରେ ପୋଡି ସେଥିରୁ ଖାଦ ବାହାର କରାଯାଇଥାଏ । ପୁଣି ସୁନାରେ ଖାଦ ମିଶାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିଆଁରେ ପକାଇବାକୁ ପଡିଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି କାମ ଚିତା । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ଚିତା । ଏହି ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ଦ୍□ାରା ତୁମର ଖାଦ ବାହାରିଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପୁରୀକୁ ଯିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଦିନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଡାକଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ବର୍ସା ମିଳିଥାଏ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲେ । ବାବା ହିଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଏହି ପଦ ଦେଇଥିଲେ । ରାଧେ କୃଷ୍ଣ ହିଁ ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ରାଧା କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଠିକ ଭାବେ ବୁଝିଛ ତେଣୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ପଚାରିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଗୀତାରେ ଯାହା କୁହାଯାଇଛି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ଏହି କଥା କିଏ କହିଛନ୍ତି? ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ କହିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ସେ ଭଗବାନ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ମିଳୁଛି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ମତ ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ହେବ । ସେହି ଜଣଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି ହୋଇଥାଏ । ଗୀତାର ଭଗବାନ ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ପୁଣି ଶରୀରଧାରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଗୀତାର ଭଗବାନ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ, ନିଶ୍ଚିତ କେଉଁଠି ଭୂଲ୍ ରହିଯାଇଛି । ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଛ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ବହୁତ ଭୂଲ ଧାରଣା ରହିଛି । ରାଜଯୋଗ ତ ବାବା ହିଁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁ ସବୁ ବଡ ବଡ ଭୂଲଗୁଡିକ ରହିଛି ତା ଉପରେ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦରକାର । ପ୍ରଥମତଃ ଈଶ୍□ରଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିବା, ଦ୍□ିତୀୟତଃ ଗୀତାର ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କହିବା, କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିବା - ଏ ସବୁ ହେଲା ବଡ ବଡ ଭୂଲ । କଳ୍ପ ତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ସିଏ ପ୍ରେରଣା ଦ୍□ାରା ସବୁ କିଛି କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନା । ପ୍ରେରଣା ଦ୍□ାରା ସୃଷ୍ଟିକୁ ପାବନ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ପ୍ରେରଣା ଶବ୍ଦ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂଲ୍ । ଯଦିଓ କୁହାଯାଉଛି ଶଙ୍କରଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ଦ୍□ାରା ବୋମା ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଏହି ଯଜ୍ଞରୁ ହିଁ ବିନାଶର ଜ୍□ାଳା ବାହାରି ଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ କେହି ପ୍ରେରଣା ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏମାନେ ତ ବିନାଶ ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହା ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ଶିବବାବାଙ୍କର ସାରା ପାର୍ଟ ରହିଛି । ତାଙ୍କ ପରେ ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ପାର୍ଟ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ରଚନା କରିଥା'ନ୍ତି । ସେହିମାନେ ହିଁ ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ତୁମେ ଆସି ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ରହ୍ମାବଂଶୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହିଁ ପୁନର୍ବାର ବ୍ରହ୍ମା ସରସ୍□ତୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି, ଯେହେତୁ ବାବା ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ବଡ ମମ୍ମା ବା ମା କୁହାଯାଉଛି । ସିଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଗଦମ୍ବା ପୁଣି ସେମାନଙ୍କର ପାଳନା କରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର କଳଷ ମାତାମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଛି । ସବୁଠାରୁ ବଡ ବୀଣା ସରସ୍□ତୀଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ସିଏ ସବୁଠାରୁ ତୀକ୍ଷ୍ମ ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ବୀଣା ବା ବାଜା ଆଦି କିଛି ନାହିଁ । ସରସ୍□ତୀଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ମୁରଲୀ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଥିଲା । ତାଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଭଲ ଥିଲା । ଦେବୀମାନଙ୍କର ନାମ ତ ବହୁତ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଦେବୀମାନଙ୍କର ପୂଜା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ହେଉଛି । ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଆମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ହେଉଛୁ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇ ନିଜର ହିଁ ପୂଜା କରିବୁ । ଏବେ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛୁ ପୁଣି ଆମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବୁ, ଯଥା ରାଜା ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା । ଦେବୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ କି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଉଛନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ତିଆରି ହେଉଛି, ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ମଧ୍ୟ ସେହିମାନଙ୍କର ବହୁତ ହେଉଛି ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ପୂଜ୍ୟ ଏବଂ ପୂଜାରୀ ଆମେ ହିଁ ହେଉଛୁ । ଶିବବାବା ତ ସର୍ବଦା ପୂଜ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲେ, ସେହିମାନେ ହିଁ ପୂଜାରୀ ଭକ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ଏବଂ ନିଜେ ହିଁ ପୂଜାରୀର ସିଢି ବିଷୟରେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବିନା ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ କାହାକୁ ବୁଝାଇପାରିବ । ଯେଉଁମାନେ ଏହିଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିଯାଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ୮୪ ଜନ୍ମର ସିଢି ଭାରତବାସୀ ହିଁ ଚଢୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଓହ୍ଲାଉଛନ୍ତି । ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ହେଉଛି । ଆମେ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ ପୁଣି ଆମେ ପୂଜାରୀ ହୋଇଛେ । ହମ ସୋ, ସୋ ହମର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିଛ । ଆତ୍ମା କେବେ ପରମାତ୍ମା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ହମ ସୋ, ସୋ ହମର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ହମ ସୋ ଦେବତା, ସୋ କ୍ଷତ୍ରିୟ, ସୋ ବୈଶ୍ୟ ହେଉଛେ । ହମ ସୋର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅର୍ଥ ହିଁ ନାହିଁ । ପୂଜ୍ୟ ଏବଂ ପୂଜାରୀ ମଧ୍ୟ ଭାରତବାସୀ ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମରେ କେହି ପୂଜାରୀ ହୋଇ ନ ଥା'ନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ,

ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ହେଉଛ । ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ମିଳିଯାଇଛି । ହମ (ଆମେ) ସୋ ଦେବୀ ଦେବତା ଥିଲେ । ହମ ଆତ୍ମା ନିର୍ବାଣ ଧାମର ନିବାସୀ ଅଟୁ । ଏହି ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି । ଯେତେବେଳେ ଦୁଃଖ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଯାଉଛି, ସେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ଦୁଃଖ ସମୟରେ ହିଁ ଆସି ସୃଷ୍ଟିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛି । ଏପରି ନୁହେଁ କି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସର୍ଜନା କରୁଛି । ନା । ପୁରୁଣାକୁ ନୂଆ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆସୁଛି! ବାବା ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏବେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ତିଆରି ହେଉଛି । ପୁରୁଣା ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏ ସବୁ ହେଲା ବେହଦର କଥା ।

ତୁମେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ ସାରା ରାଜଧାନୀ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ଯେଉଁମାନେ ଯେଉଁ ପଦ ପାଇଛନ୍ତି ସେହି ଅନୁସାରେ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଏମିତି ବି ନୁହେଁ ଯେ, ଡ୍ରାମାରେ ଯାହା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥିବି ତାହା ହିଁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ, ପୁଣି କୁହାଯାଏ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥିଲି । ସର୍ବଦା ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ବଡ କୁହାଯାଉଛି । ପ୍ରାରବ୍ଧକୁ ଦେଖି ବସିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ବିନା ପ୍ରାରବ୍ଧ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ନ କଲେ ପାଣି ମଧ୍ୟ ପିଇପାରିବ ନାହିଁ । କର୍ମ ସନ୍ନ୍ୟାସ ଅକ୍ଷର ହିଁ ଭୂଲ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ମଧ୍ୟ ରୁହ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ଏଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆବୁରେ ରଖିବେ ନାହିଁ । ଶରଣାଗତି ଶବ୍ଦର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ଭଟ୍ଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଙ୍ଗଠନିକ ଯୋଗ ହେବାର ଥିଲା କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦିଆଯାଉଥିଲା । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଆସି ଶରଣ ନେଇଥିଲେ । ଶରଣ ତ ଦେବାକୁ ପଡିବ ନା । ଶରଣ ତ କେବଳ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଆଯାଇଥାଏ । ଗୁରୁ ଆଦିଙ୍କ ନିକଟରେ ଶରଣ ନିଆଯାଏ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଭୋଗିଥା'ନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଦୁଃଖରେ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଆସି ଶରଣ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ଗୁରୁମାନଙ୍କ ପାଖକୁ କେହି ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଯାଇ ନ ଥା'ନ୍ତି । ସେଠାକୁ ତ ଏମିତି ହିଁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ରାବଣ ଦ୍□ାରା ବହୁତ ହଇରାଣ ହୋଇଛ । ଏବେ ରାମ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ରାବଣଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ । ସିଏ ହିଁ ତୁମକୁ ଶରଣକୁ ନେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ କହୁଛ ବାବା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଅଟେ । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଶରଣ ଶିବବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ନେଇଛ । ବାବା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ମତରେ ହିଁ ଚାଲିବି ।

ବାବା ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି - ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ମୃତିକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଦିଅ । ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । କେବଳ ଶରଣ ନେବାର କଥା ନାହିଁ । ସବୁ କିଛି ଯୋଗ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ବାବାଙ୍କ ବିନା ଏହିଭଳି କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଏତେ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ କେଉଁଠି ଆସି ରହିବେ । ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ନିଜ ନିଜ ଘରେ ରହିଥା'ନ୍ତି, ରାଜାଙ୍କ ପାଖରେ କ'ଣ ସମସ୍ତେ ରହିଥା'ନ୍ତି କି! ତେବେ ତୁମକୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା କୁହାଯାଉଛି ଯେ କେବଳ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଅଟେ । ଆପଣ ହିଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ସଦ୍‌ଗତି ଦେବାବାଲା ଅଟନ୍ତି । ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ ରାଜାଙ୍କର ରାଜା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ବାବାଙ୍କର ବର୍ସା ନେଇଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଆସି ନେବେ । ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେବାର ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ପତିତ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ନିଜକୁ ଦେବତା କହିପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ହେ ମୋର ନୟନ ପିତୁଳାମାନେ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଆସୁଛ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ୧ (?ାନ) ୧(?ାନ) ଠାରୁ ରାଜତ୍□ ଆରମ୍ଭ କରୁଛ । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କର ତ ଯେତେବେଳେ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ହେବ, ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟାରେ ହୋଇଯିବେ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ରାଜତ୍□ ଆରମ୍ଭ କରିବେ । ତୁମକୁ ଲଢେଇ ଆଦି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ତେଣୁ ଚୁପ ରହି କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ବର୍ସାକୁ ସ୍ମରଣ କର । ଶେଷ ସମୟରେ ତୁମେ ଚୁପ ରହିବ ଏବଂ ଏହି ଚିତ୍ର ସବୁ କିଛି ବି କାମରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ହୁସିଆର ହୋଇଯିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଏବେ କର, ନ କର ତୁମମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା । କୌଣସି ଦେହଧାରୀର ନାମ ରୂପରେ ଫସିବାର ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ତେବେ ଅନ୍ତ ମତି ସୋ ଗତି ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତିମ ସ୍ମୃତି ଅନୁସାରେ ଗତି ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଯିବ । ଯେଉଁମାନେ ଫୁଲ୍ ପାସ୍ ହେବେ, ସେହିମାନଙ୍କୁ ରାଜତ୍□ ମିଳିବ । ସବୁ କିଛି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ଆଗକୁ ଗଲେ ନୂଆ ନୂଆ ମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆଗକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) କୌଣସି ଦେହଧାରୀର ନାମ ରୂପରେ ଆକର୍ଷିତ ହେବାର ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ସଦଗତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଚୁପ ରହିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଢାଇବାକୁ ହେବ । ନିଜେ ପଢିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଢାଇବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ମନମତ, ପରମତକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରୁଥିବା ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଭବ ।

ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ମନମତ ବା ପରମତ ଅନୁସାରେ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମର ସ୍ଥିତିର ଗତି ଯଦି କ୍ଷୀପ୍ର ହେଉ ନାହିଁ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶ୍ରୀମତରେ କିଛି ନା କିଛି ମନମତ ବା ପରମତର ମିଶ୍ରଣ ହୋଇଛି । ମନମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ପଜ୍ଞ ଆତ୍ମାର ସଂସ୍କାର ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ତାହା ସ୍ଥିତିକୁ ଟଳମଳ କରିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ନିଜେ ଚେକ୍ କର ଏବଂ କରାଅ, ବିନା ଶ୍ରୀମତରେ ଗୋଟିଏ ପାଦ ବି ନ ପଡୁ ତେବେ ଯାଇ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରି ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୋଇପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମନ ଭିତରେ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା କାୟମ ରହୁ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଆତ୍ମାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ନିଶ୍ଚୟର ମୂଳଦୁଆକୁ ମଜବୁତ କରି ସର୍ବଦା ନିର୍ଭୟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହ ।

ପରିସ୍ଥିତି ଯେଉଁଭଳି ବି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ପିଲାମାନେ ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଜର ସ୍□ସ୍ଥିତିର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାର ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ବିଜୟୀ ଅନୁଭବ କରିଥାଆନ୍ତି । ଚାହେଁ ଦୁନିଆର ଲୋକ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଭାବନ୍ତୁ ବା କୁହନ୍ତୁ ଯେ ଇଏ ହାରିଗଲା - କିନ୍ତୁ ତାହା ପରାଜୟ ନୁହେଁ, ବିଜୟ ଅଟେ । ଯଦି କୌଣସି ବି ସେବାର, ସଂଗଠନର ବା ପ୍ରକୃତିର ପରିସ୍ଥିତି ସ୍□ସ୍ଥିତିକୁ ବା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିକୁ ଟଳମଳ କରୁଛି ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତି ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଏହିଭଳି ବନ୍ଧନଠାରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ ହୁଅ ।